

Nagy-Kötös Majus 20. 1854.

Kedves Domokos!

Nincs miért a borküldésből annyira letkiösmereket,
csinálnia, mert elfogy az itélen, s naponta
drágának emlegetjük küldőjét. Nem is adták
fel többör, kedves J. Laktársam elköltözött a
hársól, s most nyugton élvelem az a.
kardfát küvet esti konyalában.

Izara van, most az éris földulog;
attér a virágokat ne is erőtere, csak ha
jere jörel. Csapán, mikor a kebel istene
hajtja" egyébrer ugy tines istenaldat a rez,
ten.

Mofe hildit versei közül az első (Pa,
nax) legjobb, bár, ugy látszik maga nem
főla becni, legalabb az ach felkiáltat, avra
mutat, mintha az egészről csak tréfas cí,
nálna. Egy pár sajátlagos tropus neheri,
si, mint "a leple paran" (paran a sajtukar)
s a gerlet öleli párja. — A második (Ja,
vaxon = tavaszal) komolyan indúl, attán
a vége pajkos. Egy csinos képet fest, attán
kötöli rajja az eseted, Miért ez? Petőfi
nél, igaz, van egy-kettő, illyenforma, de az
ö force-a nem ebben áll. No meg az övé epigram
maibb, rövidebb és esakánósabb. Itt nem elég
az ember, mi teli, midőn a csinos képet ur,
tán egyszer csak illyet olvas: nép vrened
studálkora'ssal rám mered. Hát még
a mi a legyel (lesz-ik?) nó után jó!

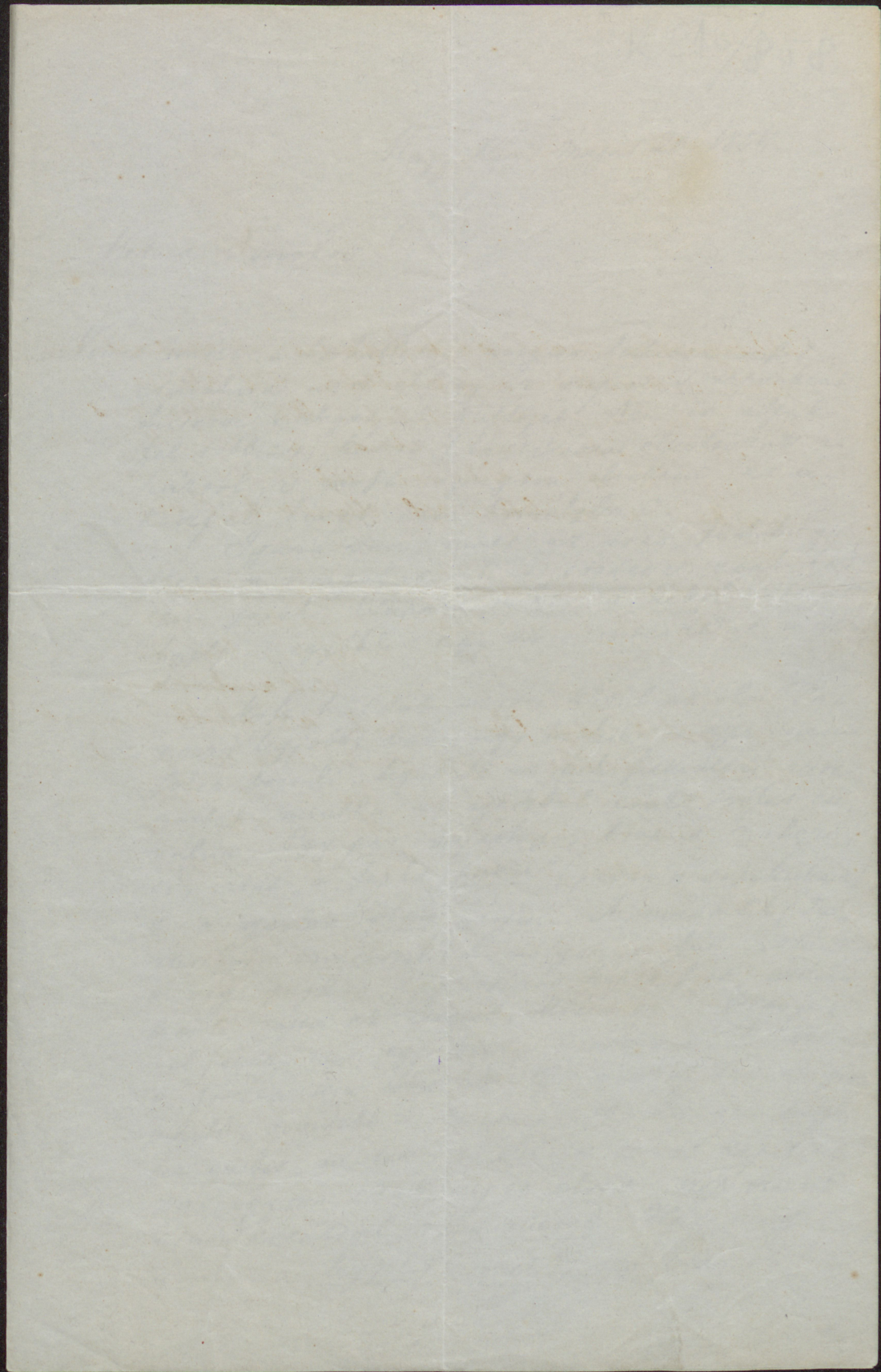
A legutolsó formát egybefüggésért az egésznek nem
örömmel. Még tele van megteretlenségek. Az alapja tea,
ni: tehát mir meguntalak? Az utolsó vers
x - o tavában nincs obsoletum, csak ebben elleni
vétség: de itt, e különben még vertoch utolsó
sorában a gondolat rejt olyasmint, "É végre": mi
végre? —

A harmadik (Kis bojtár) elég ügyesen van
gondolva. A proesis alausi rétegeben járva, meg
borságnak neki az erős kifejtésiesek, mert fel
leürölk. S itt az ekume sikamlósága nem
is öltik egy fel, mint az előbb megrak
helyen. Akalán, egy gondolatlan no mindig
inkább sarthat igenyt borsánatualra, mint
egy ledér ekume. Az előbbi mellett, még lehet
a pivo tirta+. Sajnálom hogy e megrovásolat
kelle tennem.

Moff isten nek, éte, Domokros, vegye
barasi jöbbjät

Aranykötés

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]